

PRAZNOVAL JE NAŠ ČLAN EDO (BOJAN) LUGARIČ

V teh dneh je Edo Lugarič, dolgoletni član našega kluba, praznoval svoj 88-ti rojstni dan, a svoja leta uspešno skriva. Zaradi visokega življenjskega jubileja sem ga obiskal in skupaj sva obudila nekaj spominov. Nasmijan in prijazen je naš Edi, ki še vedno ne izpusti nobenega izleta ali družabnega srečanja članov kluba.

Edi je svoje otroštvo preživel pri starših v Visolah pri Slovenski Bistrici. Njegovo brezskrbno mladost je prekinila vojna. Odšel je v Partizane, kjer je dobil partizansko ime: Bojan. Bil je borec Šercerjeve brigade. V enem izmed vojaških spopadov je bil huje ranjen. Imel je srečo, saj mu je življenje še pravočasno rešila hrabra Partizanka. Po končani vojni se je vrnil v svoje rodne Visole, vendar je moral takoj zatem oditi na služenje vojaškega roka. Tega je odslužil v Smederevu. Po vrnitvi se je zaposlil v organih za notranje zadeve, takratni milici. Svojo delovno dobo je preživel v milici in kriminalistični službi, zato o teh letih govori z veseljem in ponosom.

Postal je prvi komandir Postaje milice Pragersko. S sedmimi miličniki je bil peš napoten iz Slovenske Bistrice na Pragersko z nalogo, da vzpostavi postajo milice. Delovne prostore enote so si uredili na lokaciji takratnega krajevnega urada. V prostor so postavili mizo in stole ter divan za dežurnega miličnika. Zagotovili so si tudi radio. V nadstropju višje so si uredili ležišča iz kovinskega ohišja, kamor so položili jogije.

Po nekaj letih je bil premeščen za komandirja na Postajo milice Makole. Ko je pričel študirati na Pravni fakulteti v Ljubljani pa je bil razporejen v kriminalistično službo UJV Maribor. Vodil je oddelek za klasično kriminaliteto. Vmes je doštudiral ter diplomiral s področja organizacije in dela Zdravstvenega doma Maribor. Za svojo diplomsko nalogo je prejel Prešernovo nagrado, ki je predstavljala kar lepo finančno vsoto. V službi je napredoval ter postal načelnik kriminalistične službe UJV Maribor. V tem obdobju je v službo sprejel tudi Majdo Župevc, bivšo predsednico Kluba »Maksa Perca« Maribor, katera je pričela z delom v oddelku za mladinsko kriminaliteto.

Leta 1977 se je upokojil, a je zatem še štiri (4) leta aktivno delal v Zavarovalnici Maribor. V teh letih si je blizu svojega rojstnega kraja zgradil vikend. Delo v vinogradu in okrog vikenda je postalo njegova prva skrb in veselje. Ko mu je pričelo nagajati zdravje je moral vikend prodati, za kar mu je še danes žal. Pred 11 leti (leta 2002) mu je umrla žena. Tako je ostal sam. Hčerka živi v Celju, sin v Mariboru. V Ferkovi ulici ima stanovanje do katerega mora vsakodnevno tudi po večkrat premagovati številne stopnice. Trenutno mu zdravje to še dopušča.

Je ponosen lastnik jeklenega konjička, s katerim se še vedno odpelje na Visole, kjer obišče sestro, katera živi na domačiji. Njegova ljubezen pa je tudi igranje na harmoniko (frajtonarico), katere igranja se je naučil kot samouk. Zelo rad ima družbo, zato se pogosto zadržuje tam, kjer se kaj dogaja.

Sedaj redno skrbi za grob svoje žene ter pomaga prijateljem pri obdelovanju vinograda. Je član Združenja borcev za vrednote NOB Maribor ter ponosen član Kluba »Maksa Perca«, saj se udeleži vseh izletov, družabnih srečanj ter drugih dejavnosti našega Kluba.

Svojemu članu želimo še veliko zdravja in sončnih dni. Veselimo se vseh skupnih srečanj.

Zapisal: Mirko Ploj